

Koncert tria Paskał u Opovu: Zvucima harfe od Mocarta do regtajma (video)

Zvucima harfe od Mocarta do regtajma

OPOVO, 3. jul 2021 – Probrani ljubitelji klasične muzike imali su prilike da ovog puta na sceni Kulturnog centra Opovo, po prvi put vide i čuju harfe. Tro harfi paskał, koji čine tri šarmantne studentkinje Jelena Tutić, Jana Čubrilović i Irina Pejoska, osnovan je u januaru 2021. godine.

Njihovo izvođenje kompozicija od Mocarta do regtajma naišlo je na lep prijem kod opovačke publike, koja ih vratila na bis i ispratila gromkim aplauzima.

Po završetku koncerta Jelena, Jana i Irina su najmlađe posetioce upoznale sa svojim instrumentima.

Trio harfi Paskal prvi put su nastupile u ovom sastavu na koncertu najboljih studenata poliinstrumentalne katedre, održanom 1. februara, u Studentskom kulturnom centru Beograd. U martu 2021. godine održale su prvi celovečernji koncert tria harfi, u dvorani Kulturnog centra Pančeva. Njihova zajednička saradnja počela je tokom 2020. godine, kada su svirale kao deo kvarteta harfi na koncertu posvećenom proslavi Svetskog dana harfe. održanom u sali Kolarčeve zadužbine. Njihov nastup na ovom koncertu nagrađen je Nagradom grada Beograda za stvaralaštvo mladih 2020. godine. Ostvarile su jako lepo saradnju, i uz želju da nastave zajedničko muziciranje, u planu su im veliki projekti i turneja po Srbiji, sa ciljem promovisanja i unapređenja srpskog harfizma.

Harfa je najveći i najsloženiji savremeni muzički instrument sa žicama koje se trzaju. Žice su razapete vertikalno u velikom trostranom okviru, koji čine uspravan stub na postolju, ukoso postavljen široki rezonator i na gornjoj strani karakteristično izvijen „vrat“ instrumenta. U postolju se nalazi sedam pedala, koji preko poluga u stubu dejstvuju na mehanizam pokretnih točkića na vratu i preštimavaju žice, skraćujući ili produžavajući njihovu dužinu. Sa svojih 46 do 48 žica, harfa zahvata (posle orgulja i klavira najveći) tonski raspon od šest i po oktava. Žice se trzaju prstima obe ruke, dok se rezonator naslanja nadesno rame svirača, a obe noge upravljaju pedalama. Zarad lakšeg snalaženja među velikim brojem žica, svaka C-žica je crvene, a svaka F-žica je plave ili crne boje.

Današnja harfa je proizvod dugog istorijskog razvoja. Njeni najstariji precima, u vidu luka sa zategnutim žicama, su među najstarijim muzičkim instrumentima uopšte. Antičke kulture u raznim delovima sveta poznaju brojne instrumente harfnog tipa, a i u srednjem veku oni su vrlo omiljeni i rasprostranjeni, naročito kao pratnja pevanju. U 18. veku je ukus rokoka uticao na spoljni izgled harfe, koji je i danas često kitnjast po ugledu na stare graditelje, a u to vreme, uprkos još znatnim tehničkim ograničenostima, nastaju već i solističke i koncertantne kompozicije namenjene ovom instrumentu. Ipak je tek u 19. veku, usavršavanjem pedalnog mehanizma, harfa došla do izražaja, a takva se i do danas održala bez većih izmena.